

Поняття та система Особливої частини КПУ.

Наукові основи кваліфікації злочинів

1. Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права.
2. Поняття і наукові основи кваліфікації злочинів.

1.Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права.

Особлива частина Кримінального кодексу — це система норм, що встановлюють, які саме конкретні суспільне небезпечні діяння (дія чи бездіяльність) є злочинами, та які види покарань і в яких межах можуть бути застосовані до осіб, які їх вчинили. В Особливій частині КК наводиться вичерпний перелік злочинів, які заборонені кримінальним законом під загрозою покарання.

Норми Особливої частини розташовані у окремих розділах Кодексу за певною системою та у певній послідовності. Ця система має такий вигляд: див.зміст Особливої частини Кримінального кодексу.

1.Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права.

Уважне вивчення наведеної вище системи приводить до висновку, що принцип побудови Особливої частини полягає у наступному - вона побудована головним чином за родовими об'єктами злочинів. В окремі розділи Особливої частини КК об'єднуються норми про відповідальність за злочини, які посягають на один і той самий родовий об'єкт. **Родовий об'єкт** — це певна група (комплекс) суспільних відносин, що відрізняються своєю однорідністю і, отже, певною єдністю. Цій групі суспільних відносин відповідає і певна група однорідних злочинів, які посягають на ці відносини.

Найменування відповідних розділів Особливої частини КК здебільшого прямо вказують на цей об'єкт.

1.Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права.

Усі норми Особливої частини Кримінального кодексу за змістом поділяються на три групи:

- Заборонювальні
- Роз'яснювальні (ч.1 ст.401, деякі примітки до статей)
- Заохочувальні (ч.3 ст.263)

Поняття та наукові основи кваліфікації злочинів

Кваліфікація злочинів – встановлення та юридичне закріплення точної відповідності між ознаками діяння, вчиненого суб'єктом, і ознаками складу злочину, передбаченого законом про кримінальну відповідальність

За загальним правилом **процес кваліфікації** зазвичай починається з встановлення об'єкта і об'єктивної сторони злочину, а закінчується встановленням суб'єкта і суб'єктивної сторони. При цьому злочин лише тоді може бути визнано кваліфікованим правильно, коли всі без винятку обставини, пов'язані з усіма елементами злочину, є в наявності і точно відповідають ознакам того чи іншого складу злочину, передбаченого кримінальним законом.

Кваліфікація злочину здійснюється в ході попереднього розслідування кримінальної справи (дізнання, попереднього слідства, віддання до суду, судового розгляду і винесення вироку). Вона ж входить і в завдання апеляційного, касаційного і наглядового розгляду у кримінальній справі.

Поняття та наукові основи кваліфікації злочинів

Підстави кваліфікації:

- Фактична
- Нормативна (юридична)

Види кваліфікації:

- Офіційна (легальна)
- Неофіційна (доктринальна)

Поняття та наукові основи кваліфікації злочинів

Правила кваліфікації:

- Усі фактичні ознаки вчиненого мають відповідати юридичним ознакам складу злочину
- Ознаки вчиненого злочину слід відокремлювати від суміжних злочинів
- Застосування норми, яка найбільш повно охоплює ознаки злочину

Поняття та наукові основи кваліфікації злочинів

Юридичне закріплення результатів кваліфікації злочинів має такі компоненти:

- Виклад фактичних обставин справи
- Складання формули кваліфікації
- Юридичне формулювання обвинувачення
- Обґрунтування кваліфікації

Поняття та наукові основи кваліфікації злочинів

Формула кваліфікації – буквено (літерні) і цифрові позначки, які вказують на частини, пункти, номери статей, які підлягають застосуванню